

3. Tredje grunden

Även om svaranden fick se över olagliga förslag från de systemansvariga för att införa prisbegränsningar på grundval av artikel 5.2 b i förordning (EU) 2019/942, så använde svaranden sig inte av denna behörighet. Tvärtom var det så att svaranden – även enligt sitt eget resonemang – inte bara avvek från förslaget från de systemansvariga för överföringssystem utan antog dessutom ett helt oavhängigt arrangemang. Därmed tillerkände svaranden sig själv en initiativrätt som inte finns föreskriven i unionsrätten.

4. Fjärde grunden

Den av svaranden antagna temporära prisbegränsningen strider mot syftena med förordning (EU) 2017/2195 och förordning (EU) 2019/943.

5. Femte grunden

Det angripna beslutet har inte motiverats på sätt som krävs enligt artikel 14.7 i förordning (EU) 2019/942, artikel 296 FEUF och artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

6. Sjätte grunden

Det angripna beslutet strider mot sökandens rätt att yttra sig enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 14.6 i förordning (EU) 2019/942. Svaranden underrättade nämligen endast de systemansvariga, ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity) och tillsynsmyndigheterna om utkastet till den antagna temporära prisbegränsningen, jämte hemställen om att dessa skulle inkomma med yttrande. Samtidigt bereddes inte övriga berörda parter, däribland sökanden, tillfälle att yttra sig i den mening som avses i artikel 14.6 i förordning (EU) 2019/942.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 2019, s. 22).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 2019, s. 54).

(³) Kommissionens förordning (EU) 2017/2195 av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el (EUT L 312, 2017, s. 6).

Talan väckt den 17 februari 2023 – Uniper Global Commodities mot ACER

(Mål T-96/23)

(2023/C 164/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Uniper Global Commodities SE (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Richter, M. Schellberg, C. Sieberg och M. Schleifenbaum)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 9 december 2022 (beslut A 003-2022),

— alternativt ogiltigförklara svarandens beslut av den 25 februari 2022 (beslut 03/2022),

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt förstahandsyrkande åberopar sökanden två rättsliga grunder.

1. Första grunden

Överklagandenämnden gjorde fel då den fann att svarandens beslut 03/2022 "riktar sig till en annan person" i den mening som avses i artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942⁽¹⁾ och att sökanden berördes "direkt" men inte "personligen" av beslutet.

- Överklagandenämndens bedömning grundas på en olaglig tolkning av artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942 och på en otillräcklig bedömning av sökandens särskilda intresse.
- Överklagandens bedömning att sökanden inte berördes personligen av beslutet grundas på uttalanden i rättspraxis och artikel 263 fjärde stycket FEUF; dessa var dock inte tillämpliga i ärendet eller så tolkades de på ett felaktigt sätt.

2. Andra grunden

Även om överklagandenämnden bekräftade att svarandens beslut var en regleringsakt enligt det tredje alternativet i artikel 263 fjärde stycket FEUF, gjorde nämnden en felaktig tolkning av artikel 28.1 i förordning (EU) 2019/942 som innebar att sökanden enligt den bestämmelsen – såsom ett undantag från det tredje alternativet i artikel 263 fjärde stycket FEUF – ändå inte hade talerätt:

- Överklagandenämndens tolkning beaktar inte syftena med överklagandeförfarandet eller svarandens roll i samband med självregleringen av balansenergimarknaden, som är föremål för godkännande, enligt förordning (EU) 2017/2195.⁽²⁾
- Överklagandenämndens tolkning medför orättvist rättsskydd i strid med primärrätten.
- Bestämmelsens ordalydelse – i motsats till vad överklagandenämnden kom fram till – hindrar inte att bestämmelsen tolkas på ett sådant sätt att sökanden har talerätt.

Till stöd för sitt andrahandsyrkande åberopar sökanden sex rättsliga grunder.

1. Första grunden

Svaranden överskred sin behörighet enligt andra meningarna i artikel 5.1 och 5.6, jämfört med artikel 6.3 i förordning (EU) 2017/2195, såvitt svaranden underlät att ta ställning till det yrkande som framställdes av ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity), utan fattade istället beslut i en helt annan fråga.

2. Andra grunden

Även om svaranden anses ha haft behörighet enligt förordning (EU) 2017/2195 och förordning (EU) 2019/942, så borde den inte ha fastställt prisbegränsningarna utan att inleda samråd enligt artikel 10 i förordning (EU) 2017/2195.

3. Tredje grunden

Det finns inte någon rättslig grund för den av svaranden fastställda prisbegränsningen.

4. Fjärde grunden

Svaranden underlät att i tillräcklig utsträckning motivera fastställandet av prisbegränsningen, i strid med artikel 14.7 i förordning (EU) 2019/942 och artikel 296 FEUF.

5. Femte grunden

Svarandens beslut strider mot bestämmelserna i artikel 3.1 a, b och e i förordning (EU) 2017/2195.

6. Sjätte grunden

Då svaranden fastställde prisbegränsningen så åsidosatte den proportionalitetsprincipen enligt första och andra meningen i artikel 5.4 FEU och artikel 3.2 a i förordning (EU) 2017/2195.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 2019, s. 22).
- (²) Kommissionens förordning (EU) 2017/2195 av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el (EUT L 312, 2017, s. 6).

Talan väckt den 14 mars 2023 – Merlin m.fl. mot kommissionen

(Mål T-141/23)

(2023/C 164/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Laurent Merlin (Equihen-Plage, Frankrike) och 27 andra sökande (ombud: advokaterna F.-C. Laprèvote och F. de Bure)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa, med stöd av artikel 265 FEUF, att kommissionen har underlåtit att på grundval av de uppgifter som sökandena lämnat avgöra huruvida det föreligger statligt stöd, vilket utgör en passivitet,
- förplikta kommissionen att inom två månader fatta ett beslut med stöd av rådets förordning (EU) 2015/1589 (¹) av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökandena åberopat en enda grund. De har gjort gällande att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder, eftersom den inte fattade det beslut som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 2015/1589 efter den preliminära granskningen av de uppgifter som överlämnats inom ramen för sökandenas klagomål till kommissionen angående påstått olagligt statligt stöd som de nederländska myndigheterna beviljat havsfiskefartygsägare.

(¹) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 15 mars 2023 – VF mot rådet

(Mål T-143/23)

(2023/C 164/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VF (ombud: C. Docclo, lawyer)

Svarande: Europeiska unionens råd